Dosarul nr. 3-2064/2025
2-25117574-12-3-18082025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

17 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul *****)
În componența:
Președintele ședinței, judecător Irina Maxim
Grefier Cristina Cibotari

examinând în ședință de judecată publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ungureanu Nicolae împotriva I.P. „Agenția Servicii Publice” cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,-

a c o n s t a t a t:

ÎN FAPT,

Poziția părții reclamante

1. La data de 14 august 2025 (conform datelor de pe plicul poștal), Ungureanu Nicolae a înaintat acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției Servicii Publice, Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, Direcția permise de conducere, solicitând obligarea autorității publice să prelungească și să elibereze permisul de conducere fără susținerea examenului teoretic și practic.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani, din 12 decembrie 2017, pronunțată în dosarul nr. 1-414/2017, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa amenzii în cuantum de 30 000 lei și pedeapsa complementară sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. Reclamantul a arătat că amenda a fost achitată integral la 13 decembrie 2017, iar prin înștiințarea Biroului de Probațiune Râșcani Nord nr. 32/1684 din 28 decembrie 2020 acesta a fost exclus din evidență în legătură cu expirarea termenului pedepsei complementare.

3. Reclamantul a susținut că, după expirarea termenului de privare, și-a redobândit dreptul de a conduce mijloace de transport și a exercitat acest drept până la data de 01 iulie 2025, când a expirat termenul de valabilitate al permisului de conducere. În acest context, la 30 iunie 2025 s-a adresat către ASP cu cerere privind perfectarea unui nou permis de conducere ca urmare a expirării termenului de valabilitate.

4. Potrivit susținerilor reclamantului, prin răspunsul nr. 03/02-U-2700 din 02 iulie 2025, ASP a refuzat eliberarea unui nou permis de conducere și i-a comunicat necesitatea susținerii probei teoretice și practice pentru redobândirea dreptului de a conduce vehicule. Neavând acord cu acest răspuns, reclamantul a formulat cerere prealabilă la 09 iulie 2025, înregistrată sub nr. U-900/25, însă prin răspunsul ASP nr. 01/U-900/25 din 16 iulie 2025 cererea prealabilă a fost respinsă.

5. Reclamantul a invocat că, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 181/2022, documentarea cu permis de conducere în cazul expirării termenului de valabilitate se efectuează fără susținerea examenului, iar permisul de conducere se eliberează cu termen de valabilitate de 10 ani. Acesta a susținut că în privința sa a fost aplicată pedeapsa complementară a privării de dreptul de a conduce vehicule, și nu anularea acestui drept, motiv pentru care nu poate fi obligat să susțină din nou examenul de calificare.

6. Totodată, reclamantul a indicat că modificările operate prin Legea nr. 138/2018 la art. 264[1] Cod penal, prin care sintagma „privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport” a fost substituită cu „anularea dreptului de a conduce mijloace de transport”, nu pot fi aplicate retroactiv situației sale juridice, invocând dispozițiile art. 7 Cod civil privind neretroactivitatea legii civile. În opinia reclamantului, întrucât antecedentele sale penale au fost stinse la 14 decembrie 2019, iar termenul pedepsei complementare a expirat la 28 decembrie 2020, ASP nu era în drept să aplice condițiile introduse ulterior prin Hotărârea Guvernului nr. 181/2022 și Ordinul ASP nr. 455/2020 privind susținerea examenului și participarea la programul probațional antialcoolic și antidrog.

7. În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe prevederile Codului administrativ, Codului penal, Codului de procedură penală, Codului civil și ale Convenției Europene a Drepturilor Omului, solicitând admiterea integrală a acțiunii și obligarea ASP să-i elibereze permisul de conducere fără susținerea examenului teoretic și practic.

Poziția pârâtului

8. În referința depusă, pârâta I.P. „Agenția Servicii Publice” a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, invocând legalitatea actelor administrative contestate și conformitatea acestora cu cadrul normativ în vigoare.

9. Pârâta a arătat că, prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani, din 12 decembrie 2017, reclamantul a fost condamnat pentru conducerea vehiculului în stare de

ebrietate alcoolică și privat de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În continuare, ASP a menționat că, prin cererea din 30 iunie 2025, reclamantul a solicitat perfectarea permisului de conducere și repunerea în dreptul de a conduce vehicule, iar prin răspunsul nr. 03/02-U-2700 din 02 iulie 2025 a fost informat despre necesitatea prezentării actelor prevăzute de lege și despre obligația susținerii probei teoretice pentru redobândirea dreptului de a conduce.

10. Pârâta a invocat prevederile pct. 37 și pct. 38 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181/2022, potrivit cărora persoanele private de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de un an și mai mare pot fi repuse în acest drept doar cu condiția susținerii probei teoretice și a prezentării documentelor necesare, inclusiv dovada frecventării programului probațional antialcoolic și antidrog.

11. ASP a susținut că normele respective sunt aplicabile reclamantului întrucât acestea reglementează procedura administrativă de redobândire a dreptului de a conduce și nu afectează conținutul pedepsei penale aplicate anterior. În opinia pârâtei, condițiile instituite prin legislația în vigoare reprezintă măsuri administrative necesare pentru asigurarea siguranței traficului rutier și nu constituie sancțiuni suplimentare.

12. Totodată, pârâta a invocat principiul aplicării imediate a normelor procedurale și administrative, susținând că noile reguli privind redobândirea dreptului de a conduce devin incidente la momentul solicitării repunerii în drept, indiferent de data comiterii faptei sau de momentul pronunțării sentinței penale.

13. ASP a mai arătat că reclamantul a considerat în mod eronat că și-a redobândit automat dreptul de a conduce după expirarea termenului de privare, în condițiile în care procedura legală de repunere în drept nu fusese parcursă. În acest sens, pârâta a făcut trimitere la prevederile Legii nr. 131/2007 privind siguranța traficului rutier și ale Instrucțiunilor aprobate prin Ordinul ASP nr. 240/2017, potrivit cărora persoanele private de dreptul de a conduce sunt obligate să susțină examenul de calificare pentru redobândirea acestui drept.

14. În concluzie, pârâta a susținut că actele administrative contestate au fost emise cu respectarea cadrului normativ aplicabil, că autoritatea publică a examinat complet circumstanțele cauzei și că refuzul de a elibera permisul de conducere fără parcurgerea procedurii de redobândire a dreptului de a conduce este legal și întemeiat.

Argumentele părților în ședința de judecată

15. În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului a susținut poziția expusă în referință și a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

16. Reclamantul și reprezentantul acestuia, fiind legal citați, în ședința de judecată nu s-au prezentat, instanța dispunând în temeiul prevederilor art. 218 examinarea cauzei în absența acestora.

APRECIEREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ

17. Analizând cererea de chemare în judecată, referința, materialele dosarului, inclusiv dosarul administrativ, audiind explicațiile reprezentanților părților date în ședința de judecată, instanța consideră acțiunea neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă din următoarele considerente.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

18. Art. 20 din Codul administrativ:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

19. Art. 10 alin. (1) din Codul administrativ:

„Actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.”

20. Art. 94 din Codul administrativ prevede:

„(1) Înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. (2) Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.„

21. Art. 78 alin. (1) din Codul administrativ:

„Procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operaţiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ.”

22. Art. 120 alin.(1)din Codul administrativ:

”(1) Un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: a) numele/denumirea autorității publice care a emis actul administrativ; b)

numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ; c) numele destinatarului actului administrativ; d) data la care a fost emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ; g) decizia cu privire la cheltuieli; h) informația cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura olografă/electronică a persoanei din cadrul autorității publice care a emis actul administrativ sau, după caz, semnătura electronica a autorității care a emis actul administrativ."

23. Art. 31 din Codul administrativ:

"Actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate."

24. Art. 118 din Codul administrativ:

"(1) Motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. (2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. (3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. (4) Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare."

25. Art. 123 Cod administrativ prevede:

"(1) O încălcare a prevederilor de formă și procedură, care nu duce la nulitatea actului administrativ individual, este neînsemnată atunci când: a) cererea necesară emiterii actului administrativ se întocmește ulterior; b) motivarea necesară se recuperează ulterior de către autoritatea publică; c) audierea necesară a unui participant se face ulterior; d) decizia unei comisii, necesară pentru emiterea actului

administrativ, se ia ulterior; e) colaborarea necesară a unei autorităţi publice are loc ulterior. (2) Acţiunile prevăzute la alin. (1) pot fi recuperate până la finalizarea dezbaterilor judiciare în prima instanţă.

26. Art. 39 din Codul administrativ:

„Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.”

27. Art. 189 alin. (1) din Codul administrativ:

„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.”

28. Art. 209 Cod administrativ prevede:

”(1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. (2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă. (3) Pentru acțiunea în realizare, acțiunea în constatare și acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ.”

29. Art. 191 alin. (1) din Codul administrativ:

„Cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (2) și (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.”

30. Art. 206 alin. (1) din Codul administrativ:

„O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare); c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare); d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau e)

anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).”

31. Art. 219 alin. (1) din Codul administrativ:

„Instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.”

32. Art. 224 din Codul administrativ:

„(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată; c) în baza unei acţiuni în realizare, obligă la acţiune, tolerare sau inacţiune, dacă o astfel de pretenţie a reclamantului este întemeiată; d) în baza unei acţiuni în constatare, constată existenţa sau inexistenţa unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acţiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).”

33. Art. 225 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ.

(2) Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.”

34. Art. 137 alin. (1) din Codul administrativ:

”În exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.”

35. Art. 16 din Codul administrativ:

”(1) Dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci cînd aplică o dispoziție legală. (2) Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.”

36. Art. 29 din Codul administrativ:

”(1) Orice măsură întreprinsă de autoritățile publice prin care se afectează drepturile sau libertățile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporționalității. (2) O măsură întreprinsă de autoritățile publice este proporțională dacă: a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege; b) este necesară pentru atingerea scopului; c) este rezonabilă.

(3) Măsura întreprinsă de autoritățile publice este una rezonabilă dacă ingerința produsă prin ea nu este disproporțională în raport cu scopul urmărit.”

37. Art. 21^1 din Legea nr.131 din 07 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier (în vigoare la data executării pedepsei penale de către reclamant – decembrie 2020):

”(1) Anularea dreptului de conducere a mijlocului de transport se dispune de către instanța de judecată în următoarele cazuri:

a) titularul permisului de conducere a fost condamnat printr-o hotărîre judecătorească rămasă definitivă cu pedeapsă penală care prevede anularea dreptului de conducere a mijlocului de transport;

b) titularul permisului de conducere a fost declarat inapt de către cadrele medicale abilitate să testeze psihofiziologic şi medical conducătorii mijloacelor de transport.

(2) Dreptul de conducere anulat poate fi redobîndit, în condiții generale, după decăderea temeiurilor de anulare a acestuia, la prezentarea unei dovezi în acest sens, și susținerea de către solicitant a examenului de calificare pentru obținerea permisului de conducere la autoritatea competentă, pe categorii și subcategorii de mijloace de transport solicitate. Suplimentar, în cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), dreptul de conducere anulat poate fi redobîndit după frecventarea programului probațional antialcoolic și antidrog și expirarea termenului de 4 ani din momentul condamnării.

(3) Organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de pînă la 10 zile, remit autorității competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.”

38. Art. 7 alin. (5) al Legii 713 din 06.12.2001 privind prevenirea consumului abuziv de alcool, consumul ilicit de droguri și alte substanțe psihotrope prevede:

” (5) Conducătorii mijloacelor de transport depistaţi în stare de ebrietate la volan şi care au fost privaţi de dreptul de a conduce mijloace de transport prin hotărîrea

instanţei de judecată sînt obligaţi să frecventeze programul probaţional antialcoolic şi antidrog stabilit de către consilierul de probaţiune. Programul probaţional se efectuează contra plată în modul stabilit de Guvern."

39. Pct.37 din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 181 din 23.03.2022 pentru aprobarea Regulamentului privind procedura de examinare pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea şi valabilitatea permisului de conducere *(în vigoare 08.05.2022)* prevede:

    "Persoanele condamnate printr-o hotărâre judecătorească cu pedeapsă penală sau sancţiune contravenţională cu privare de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de un an şi mai mare pot fi repuse în dreptul de a conduce vehicule, la expirarea termenului de privare, cu condiţia susţinerii probei teoretice a examenului pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule la categoriile/subcategoriile de vehicule solicitate pentru repunere."

40. Pct.38 din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 181 din 23.03.2022 pentru aprobarea Regulamentului privind procedura de examinare pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea şi valabilitatea permisului de conducere *(în vigoare 08.05.2022)* prevede:

    "Pentru admiterea la examen şi constituirea dosarului de examinare, persoana care solicită examinarea în vederea repunerii în dreptul de a conduce vehicule după un termen de privare de un an şi mai mare, precum şi persoana care solicită redobândirea dreptului de a conduce vehicule ca urmare a anulării dreptului urmează să întrunească lipsa restricţiilor menţionate la pct.4, cu excepţia restricţiilor ce urmează să fie ridicate în baza examenului solicitat, şi să prezinte la subdiviziunea competentă, suplimentar documentelor nominalizate la pct.22 subpct.1), 2) şi 9), următoarele documente, după caz:

    1) adeverinţa medicală a conducătorului de vehicul şi a candidatului pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule (Formularul nr.083/e), cu excepţia cazurilor în care acest document este înscris în Sistemul informaţional automatizat "Asistenţă Medicală Primară", iar informaţia respectivă, prin intermediul platformei de interoperabilitate (MConnect), este înregistrată în Sistemul informaţional automatizat "Registrul de stat al conducătorilor de vehicule".

    Pentru persoanele care solicită repunerea în dreptul de a conduce vehicule după un termen de privare de un an şi mai mare sau redobândirea dreptului de a conduce vehicule anulat ca urmare a conducerii vehiculului în stare de ebrietate produsă de alcool sau de alte substanţe, adeverinţa medicală a conducătorului de vehicul şi a candidatului pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule (Formularul nr.083/e) urmează să fie datată cu cel mult 30 de zile înaintea expirării termenului de privare sau anulare.

Pentru persoanele care solicită redobândirea dreptului de a conduce vehicule anulat prin hotărâre judecătorească ca urmare a declarării inapte a acestora de către cadrele medicale abilitate, adeverinţa medicală a conducătorului de vehicul şi a candidatului pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule (Formularul nr.083/e) urmează să fie datată ulterior intrării în vigoare a hotărârii judecătoreşti respective;

2) dovada frecventării programului probaţional antialcoolic şi antidrog, eliberată de către Inspectoratul Naţional de Probaţiune, pentru persoanele care solicită repunerea în dreptul de a conduce vehicule după un termen de privare sau redobândirea dreptului de a conduce vehicule anulat ca urmare a conducerii vehiculului în stare de ebrietate produsă de alcool sau de alte substanţe."

MOTIVAREA INSTANȚEI

Cu privire la admisibilitatea acțiunii

41. În conformitate cu art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

42. Din materialele cauzei rezultă că reclamantul contestă refuzul I.P. „Agenția Servicii Publice", manifestat prin răspunsul nr. 03/02-U-2700 din 02 iulie 2025 și menținut prin răspunsul la cererea prealabilă nr. 01/U-900/25 din 16 iulie 2025, prin care autoritatea publică a refuzat eliberarea/perfectarea permisului de conducere fără susținerea examenului teoretic și practic și obligarea pârâtului să emită actul administrativ individual favorabil.

43. Instanța reține că reclamantul invocă încălcarea dreptului său pretins la exercitarea dreptului de a conduce mijloace de transport fără parcurgerea procedurii de examinare impuse de autoritate, astfel încât acesta justifică existența unui interes legitim personal, direct și actual în promovarea acțiunii.

44. Totodată, instanța constată că reclamantul a respectat procedura prealabilă obligatorie prevăzută de art. 208 alin. (1) din Codul administrativ. Astfel, după primirea răspunsului ASP nr. 03/02-U-2700 din 02 iulie 2025, reclamantul a formulat cerere prealabilă la 09 iulie 2025, înregistrată sub nr. U-900/25, care a fost examinată de autoritate și respinsă prin răspunsul nr. 01/U-900/25 din 16 iulie 2025.

45. Instanța mai reține că acțiunea a fost depusă în interiorul termenului de 30 de zile prevăzut de art. 209 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, or, conform datelor de pe plicul poștal, acțiunea a fost expediată în adresa instanței de judecată la data de 14 august 2025 (f.d.26).

46. De asemenea, litigiul dedus judecății nu se încadrează în niciuna dintre ipotezele de inadmisibilitate prevăzute de art. 207 din Codul administrativ, iar examinarea acestuia

ține de competența instanței de contencios administrativ, în condițiile art. 191 și art. 196 din Codul administrativ.

47. În consecință, instanța concluzionează că sunt întrunite toate condițiile procedurale pentru exercitarea acțiunii în contencios administrativ, motiv pentru care acțiunea urmează a fi examinată în fond.

Cu privire la fondul acțiunii instanța reține următoarele:

48. În ședința de judecată s-a constatat că prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani, din 12 decembrie 2017, pronunțată în dosarul nr. 1-414/2017, reclamantul Ungureanu Nicolae a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. (f.d.12-17)

49. Potrivit certificatului nr.99 din 26 iunie 2025 eliberat de Judecătoria Drochia sediul *****, se afirmă că prin ordinul de încasare a numerarului nr. A8K4-E100 din 13 decembrie 2018, reclamantul a achitat integral amenda aplicată prin sentința penală. (f.d.11)

50. Din conținutul aceluiași certificat se atestă că conform înștiințării Biroului de Probațiune Râșcani Nord nr. 32/1684 din 28 decembrie 2020, reclamantul a fost exclus din evidența organului de probațiune în legătură cu expirarea termenului pedepsei complementare constând în privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. (f.d.11)

51. Instanța reține că permisul de conducere eliberat pe numele reclamantului la 01 iulie 2015 avea termen de valabilitate până la data de 01 iulie 2025. (f.d.10)

52. Instanța mai reține, că conform declarațiilor pârâtului date în ședința de judecată, reclamantul nu a predat conform procedurii permisul de conducere în vederea asigurării executării pedepsei în partea ce se referă la privarea acestuia de dreptul de a conduce mijloace de transport.

53. La data de 30 iunie 2025, reclamantul s-a adresat către Agenția Servicii Publice cu cerere privind perfectarea unui nou permis de conducere ca urmare a expirării termenului de valabilitate al permisului deținut.

54. Prin răspunsul nr. 03/02-U-2700 din 02 iulie 2025, Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto din cadrul ASP a informat reclamantul că, pentru redobândirea dreptului de a conduce mijloace de transport, urmează să prezinte actele prevăzute de pct. 38 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181/2022 și să susțină proba teoretică a examenului de calificare.

Totodată, reclamantului i-a fost comunicată necesitatea prezentării dovezii privind frecventarea programului probațional antialcoolic și antidrog. (f.d.18-20)

55. Nefiind de acord cu răspunsul primit, reclamantul a formulat la 09 iulie 2025 cerere prealabilă, înregistrată de ASP sub nr. U-900/25, prin care a solicitat reexaminarea situației și eliberarea permisului de conducere fără susținerea examenului teoretic și practic. (f.d. 23-25)

56. Prin răspunsul nr. 01/U-900/25 din 16 iulie 2025, Agenția Servicii Publice a respins cererea prealabilă, reiterând că reclamantul urmează să parcurgă procedura prevăzută de cadrul normativ în vigoare pentru redobândirea dreptului de a conduce mijloace de transport, inclusiv susținerea examenului teoretic și prezentarea documentelor necesare. (f.d.21-22)

57. În motivarea poziției sale, reclamantul a susținut că în privința sa a fost aplicată pedeapsa complementară a privării de dreptul de a conduce mijloace de transport și nu anularea acestui drept, motiv pentru care nu poate fi obligat să susțină din nou examenul pentru obținerea permisului de conducere. Acesta a invocat că după expirarea termenului de privare și stingerea antecedentelor penale și-a redobândit automat dreptul de a conduce vehicule și că normele introduse ulterior prin Hotărârea Guvernului nr. 181/2022 nu pot fi aplicate retroactiv situației sale juridice.

58. La rândul său, pârâta I.P. „Agenția Servicii Publice” a susținut legalitatea actelor administrative contestate, arătând că reclamantul se află în ipoteza prevăzută de pct. 37 și pct. 38 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181/2022, care reglementează procedura de redobândire a dreptului de a conduce pentru persoanele private de acest drept pe un termen de un an și mai mare.

59. Pârâta a indicat că normele respective au caracter procedural și administrativ și sunt aplicabile tuturor persoanelor care solicită repunerea în dreptul de a conduce la momentul adresării, independent de data săvârșirii faptei sau a pronunțării sentinței penale. Totodată, ASP a susținut că obligația susținerii examenului și a frecventării programului probațional antialcoolic și antidrog reprezintă măsuri administrative necesare pentru siguranța traficului rutier și nu constituie sancțiuni suplimentare aplicate reclamantului.

60. În privința temeiniciei acțiunii, instanța reține că, potrivit art. 225 alin. (1) și alin. (2) din Codul administrativ, controlul judecătoresc exercitat asupra activității administrative se limitează la verificarea legalității actului administrativ contestat, fără ca instanța să se substituie autorității administrative în exercitarea competențelor atribuite prin lege.

61. Astfel, instanța verifică dacă autoritatea publică: și-a exercitat dreptul discreționar; a luat în considerare toate circumstanțele relevante; a respectat limitele legale ale competenței sale; și-a exercitat atribuțiile conform scopului urmărit de lege.

62. În conformitate cu art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice exercită competențele atribuite prin lege în strictă conformitate cu normele juridice aplicabile, neputând deroga de la condițiile imperative instituite de legiuitor și neputând crea excepții neprevăzute de cadrul normativ incident.

63. Totodată, potrivit art. 29 din Codul administrativ, orice măsură administrativă trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit. În speță, condiția susținerii probei teoretice și obligația frecventării programului probațional antialcoolic și antidrog constituie măsuri adecvate și necesare pentru realizarea scopului legitim de protecție a siguranței traficului rutier și prevenire a recidivei în materia conducerii vehiculelor în stare de ebrietate.

64. Din materialele dosarului rezultă că reclamantul a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani, din 12 decembrie 2017, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa complementară a privării de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, ca urmare a conducerii vehiculului în stare de ebrietate alcoolică.

65. Instanța reține că, la data adresării reclamantului către Agenția Servicii Publice pentru perfectarea permisului de conducere, era deja în vigoare Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23 martie 2022 pentru aprobarea Regulamentului privind procedura de examinare pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea și valabilitatea permisului de conducere, act normativ intrat în vigoare la 08 mai 2022.

66. Potrivit pct. 37 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 181/2022, persoanele condamnate prin hotărâre judecătorească cu pedeapsă penală sau sancțiune contravențională cu privare de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de un an și mai mare pot fi repuse în dreptul de a conduce vehicule, la expirarea termenului de privare, numai cu condiția susținerii probei teoretice a examenului pentru obținerea dreptului de a conduce vehicule.

67. Totodată, pct. 38 din același Regulament stabilește expres obligația persoanei care solicită repunerea în dreptul de a conduce vehicule după un termen de privare de un an și mai mare de a prezenta documentele prevăzute de lege, inclusiv adeverința medicală și dovada frecventării programului probațional antialcoolic și antidrog, eliberată de Inspectoratul Național de Probațiune, în cazul persoanelor private de dreptul de a conduce pentru conducerea în stare de ebrietate.

68. În același sens, art. 7 alin. (5) din Legea nr. 713 din 06 decembrie 2001 privind prevenirea consumului abuziv de alcool, consumului ilicit de droguri și alte substanțe psihotrope instituie obligația conducătorilor auto depistați în stare de ebrietate și privați

prin hotărâre judecătorească de dreptul de a conduce mijloace de transport de a frecventa programul probațional antialcoolic și antidrog.

69. Instanța constată că normele juridice menționate au caracter imperativ și reglementează condițiile legale obligatorii pentru repunerea în dreptul de a conduce vehicule, fiind aplicabile tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, independent de data pronunțării hotărârii penale prin care s-a dispus privarea de dreptul de a conduce.

70. În acest context, instanța reține că reclamantul confundă executarea și expirarea pedepsei complementare aplicate prin sentința penală cu procedura administrativă distinctă de redobândire a dreptului de a conduce vehicule, reglementată de legislația specială în vigoare la momentul adresării către autoritatea competentă.

71. Or, expirarea termenului pedepsei complementare nu produce automat efectul reactivării necondiționate a dreptului de a conduce vehicule, atât timp cât cadrul normativ în vigoare stabilește expres condițiile și procedura administrativă necesară pentru repunerea în acest drept.

72. În același context, instanța consideră necesar a puncta și asupra următoarei situații, premergătoare procedurii administrative inițiate prin cererea reclamantului de prelungire a permisului de conducere.

73. Instanța reține că, la momentul executării de către reclamant a pedepsei penale complementare privind privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport – decembrie 2020, cadrul normativ aplicabil era reglementat de art. 21^1 din Legea nr. 131 din 07 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, normă care instituia o procedură expresă și obligatorie pentru redobândirea dreptului de a conduce după expirarea termenului de privare.

74. Astfel, potrivit reglementării legale în vigoare la acea dată, persoana sancționată cu privarea de dreptul de a conduce nu redobândea automat acest drept prin simpla expirare a termenului sancțiunii, ci era obligată să urmeze procedura administrativă prevăzută de lege, prin adresarea către Agenția Servicii Publice în vederea restabilirii dreptului respectiv și perfectării actelor aferente.

75. În acest context, instanța observă că mecanismul prevăzut de art. 21^1 din Legea nr. 131/2007 era condiționat inclusiv de executarea efectivă a măsurii complementare, ceea ce presupunea ridicarea permisului de conducere de către organele care asigură executarea pedepsei penale.

76. Or, din circumstanțele cauzei rezultă că permisul de conducere al reclamantului nu a fost ridicat în modul prevăzut de lege la etapa executării pedepsei, acesta păstrând fizic documentul și, conform datelor din cererea de chemare în judecată, continuând utilizarea lui ulterior expirării termenului sancțiunii.

77. Prin urmare, imposibilitatea practică a aplicării procedurii administrative la momentul executării sancțiunii nu poate fi interpretată ca o derogare de la obligația legală de redobândire a dreptului de a conduce.

78. Instanța subliniază că deținerea materială a permisului de conducere nu echivalează cu existența juridică necondiționată a dreptului de a conduce și nici nu înlătură efectele sancțiunii aplicate prin sentința de condamnare. Dreptul respectiv rămânea supus condițiilor și procedurii prevăzute de lege pentru restabilirea lui, independent de faptul dacă documentul fizic a fost sau nu ridicat efectiv de autoritatea competentă.

79. În același sens, faptul că reclamantul a continuat să utilizeze permisul după executarea sancțiunii, ori că ulterior s-a adresat Agenției Servicii Publice pentru prelungirea valabilității documentului nu poate fi calificat drept o redobândire legală a dreptului de a conduce în sensul art. 21^1 din Legea nr. 131/2007. Procedura de prelungire administrativă a valabilității permisului constituie o operațiune distinctă de procedura specială de redobândire a dreptului de a conduce după executarea sancțiunii complementare și nu poate substitui condițiile imperative stabilite de legiuitor.

80. Prin urmare, instanța apreciază că reclamantul era ținut să parcurgă procedura legală specială de redobândire a dreptului de a conduce prevăzută de cadrul normativ aplicabil la momentul executării pedepsei, iar neaplicarea practică a măsurii de ridicare a permisului ori utilizarea ulterioară a documentului nu generează, prin ele însele, efectul juridic al redobândirii automate a acestui drept.

81. Instanța apreciază neîntemeiat și argumentul reclamantului privind pretinsa aplicare retroactivă a Hotărârii Guvernului nr. 181/2022. Regulamentul nu modifică pedeapsa penală aplicată reclamantului și nici nu agravează situația juridică stabilită prin sentința penală, ci reglementează exclusiv condițiile administrative aplicabile, la momentul examinării cererii, pentru redobândirea dreptului de a conduce vehicule.

82. Totodată, instanța reține că normele contestate urmăresc un scop legitim de interes public, și anume protejarea siguranței circulației rutiere și prevenirea recidivei în materia conducerii vehiculelor în stare de ebrietate.

83. Cerința susținerii probei teoretice și obligația frecventării programului probațional antialcoolic și antidrog nu reprezintă sancțiuni suplimentare aplicate reclamantului, ci măsuri administrative preventive și de verificare a aptitudinilor necesare pentru reintegrarea în siguranță a persoanei în traficul rutier.

84. În acest sens, instanța reține că autoritatea publică nu dispune de marjă discreționară pentru a excepta reclamantul de la îndeplinirea condițiilor prevăzute expres de legislația specială. O eventuală obligare a pârâtei de a elibera permisul de conducere fără respectarea procedurii stabilite de lege ar echivala cu substituirea instanței în

competențele autorității administrative și cu ignorarea unor norme imperative în vigoare, ceea ce contravine art. 225 din Codul administrativ și principiului legalității consacrat de art. 29 din Codul administrativ.

85. Mai mult, faptul că reclamantul a continuat să conducă vehicule după expirarea termenului de privare și până la expirarea valabilității permisului de conducere nu poate produce efecte juridice în sensul validării unei pretinse redobândiri automate a dreptului de a conduce, în lipsa parcurgerii procedurii legale prevăzute pentru repunerea în acest drept.

86. Instanța reține că actele administrative contestate au fost emise în limitele competenței legale a autorității publice, cu examinarea circumstanțelor relevante și cu aplicarea directă a normelor imperative incidente speței. Reclamantul nu a demonstrat existența vreunui exces de putere, arbitrar sau încălcări ale principiilor procedurii administrative care ar justifica anularea actelor administrative contestate.

87. În consecință, instanța concluzionează că refuzul Agenției Servicii Publice de a elibera reclamantului permisul de conducere fără susținerea probei teoretice și fără prezentarea actelor prevăzute de lege este legal, întemeiat și conform scopului urmărit de normele speciale în materia siguranței traficului rutier.

88. Prin urmare, acțiunea reclamantului privind obligarea Agenției Servicii Publice să prelungească și să elibereze permisul de conducere fără susținerea examenului teoretic și practic urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

89. În conformitate cu prevederile art. art.219, 224 alin.(1) lit.f), 232 Cod administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă t ă ș t e:

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ungureanu Nicolae împotriva I.P. „Agenția Servicii Publice” cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil privind prelungirea/eliberarea permisului de conducere dlui Ungureanu Nicolae, fără susținerea examenului teoretic și practic, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul *****).

Președintele ședinței,
Judecător Irina MAXIM